

Gods kinderen, geleid door Zijn Geest (Romeinen 8: 14-17)

Toen ik student was aan de Theologische Universiteit in Cluj (Kolozsvár), Roemenië, hadden wij elk jaar een ander project waarmee wij moesten meewerken: bijvoorbeeld eten rondbrengen bij oudere mensen, of catechisatie geven aan slechtzienden of slecht horenden, of diensten leiden in afgelegen plekken, waar er geen voorgangers waren – elk jaar een ander avontuur. Zo kregen wij ook de taak om de daklozen missie van Kolozsvár te bemannen. Wij moesten broodjes uitdelen en ze uitnodigen voor een gezamenlijke dienst in een park. Maar ik was best wel zenuwachtig? Hoe zou ik te weten komen dat iemand dakloos is? Door hun kleren, door hun gedrag, door wat ze bij zich hebben? Niet altijd... ik kwam er achter dat je aan iemand kon zien dat hij dakloos was, omdat diegene doelloos rondliep in de stad.

Wat is er met onze doelen? Hebben wij die eigenlijk? Wij kunnen korte termijn doelen bedenken voor ons gezin of op ons werk...zelfs lange termijn doelen...maar deze blijven toch onvoldoende om het hart te stillen. De kerkvader Augustinus beschrijft deze ervaring als: “Heere...u heeft ons tot Uzelf geschapen, en onrustig blijft ons hart totdat het rust vindt in U” – een toch wel universeel gedragen menselijke ervaring, dat al die doelen die wij voor onszelf stellen, nooit echt berusting kunnen brengen. En wat ontstaat er dan? Een doelloos...en dakloos leven...

Dit is waar onze Heere God ons voor wil bewaren. In Romeinen 8 lezen wij: *Romeinen 8:15 Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! 16. De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. 17. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.*

Geest van slavernij - Waar zou die angst vandaan kunnen komen? Paulus heeft het in het grootste gedeelte van de brief aan de Romeinen aan slaaf zijn aan de zonde – dat wij mensen van nature geneigd zijn om doelen na te streven die niet haalbaar te zijn, of als ze haalbaar zijn, geen voldoening te geven. En waarom dat zo is, is dat wij met het najagen van deze prijzen ons doel missen – dit is letterlijk het Bijbelse woord voor zonde: het doel missen...

Geest van kinderschap – Daar tegenover stelt het evangelie ons een andere weg. Waarin wij niet doelloos zullen zijn...maar ons doel in God vinden – Kind van God zijn is niet iets wat een mens zelf zou kunnen beslissen, maar het is de Geest die ons dat doet uitspreken: Abba Vader! *Als wij kinderen zijn, zijn wij ook erfgenamen* – Met andere woorden...er staat een erfenis, een hemels thuis op ons te wachten. En het verlengde van dat hemels thuis mogen wij zien in de kerk van Christus.

En God Zelf zorgt er ook voor dat wij niet alleen een doel hebben, maar dat wij ook de weg tot dat doel vinden. Romeinen 8:14 *Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.* Andersom is dat ook waar: diegenen die Gods kinderen zijn, zullen door Zijn Geest geleid worden. En dat werkt een beetje als een gps-navigatie...je krijgt daartoe niet van beneden, of van binnen, maar van boven het signaal – zoals wij ook mogen vertrouwen op de leiding van Gods Geest, die ons de richting (door het Woord) niet alleen maar bekend maakt, maar ons ook bekwaam maakt, om op die weg te wandelen. Bovendien gaat deze geest net als een navigatie steeds de route herberekenen, telkens als wij afdwalen, en weer terugleiden naar het juiste spoor. Maar een navigatie werkt alleen als je hem aanzet – in ons geestelijk leven doordat wij ontvankelijk, open staan voor het horen en luisteren naar Zijn Woord en leiding.

Wij zijn beslist niet daklozen. Wij zijn geen doelloze mensen. Maar als dat zo is, dan zijn wij ook geroepen om onszelf thuis te voelen in de kerk, waar God ons heeft geplaatst...om elkaar ook als broeders en zusters te zien, om te leven volgens de regels van dit gezamenlijk thuis, en om elkaar aan te sporen tijdens het wandelen richting hetzelfde doel.